

KOMUNIKAT PRASOWY nr 88/26

Luksemburg, 18 czerwca 2026 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-232/25 | [Idziski]¹

Trybunał Sprawiedliwości wyjaśnił zasady jurysdykcji w przypadku naruszenia dóbr osobistych wynikającego z rozpowszechniania serialu telewizyjnego w kilku państwach członkowskich oraz w Internecie

Były członek polskiej podziemnej organizacji wojskowej działającej w czasie II drugiej wojny światowej oraz stowarzyszenie zrzeszające weteranów tej formacji wnieśli do sądów polskich powództwo przeciwko niemieckim koproducentom serialu telewizyjnego emitowanego w kilku państwach członkowskich i dostępnego w Internecie.

Uznawszy, że niektóre sceny w tym serialu naruszają ich dobra osobiste, ponieważ przedstawiają żołnierzy tej formacji wojskowej jako antysemitów i współsprawców Holokaustu, domagają się oni między innymi opublikowania przeprosin w odpowiednich kanałach telewizyjnych i witrynach internetowych oraz zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej, w swojej ocenie, doznał były żołnierz.

W tym kontekście polski Sąd Najwyższy zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości z pytaniem, czy sądy polskie mają jurysdykcję² do rozpoznania powództwa o naprawienie całości szkody poniesionej w wyniku rozpowszechniania serialu w kilku państwach członkowskich, zarówno w telewizji, jak i online.

Trybunał odpowiedział, że **osoba fizyczna lub prawna, która uważa się za poszkodowaną w wyniku treści rozpowszechnianych w telewizji³, nie może wnieść powództwa do sądów państwa członkowskiego, w którym znajduje się centrum jej interesów⁴, w celu uzyskania naprawienia całości podnoszonej szkody.** Może ona wystąpić do sądów każdego państwa członkowskiego, w którym program został wyemitowany i w którym według niej naruszono jej dobre imię. Jednakże ich jurysdykcja ogranicza się do naprawienia jedynie szkody wyrządzonej na terytorium danego państwa członkowskiego.

Naprawienia całości poniesionych szkód można natomiast dochodzić przed sądami państwa członkowskiego, w którym pozwany ma miejsce zamieszkania lub w którym producenci serialu mają siedzibę⁵.

W odniesieniu do treści audiowizualnych rozpowszechnianych w Internecie Trybunał przypomniał, że sądy państwa członkowskiego, w którym znajduje się centrum interesów osoby fizycznej lub prawnej uważającej się za poszkodowaną, mogą rozpatrywać powództwo o **naprawienie całości poniesionych szkód tylko wtedy, gdy treści te pozwalają na bezpośrednie lub pośrednie indywidualne zidentyfikowanie wspomnianej osoby.**

Kryterium to nie wydaje się zaś spełnione w przypadku byłego żołnierza wspomnianej formacji wojskowej, ponieważ serial nie pozwala na jego indywidualne, nawet pośrednie, zidentyfikowanie. Fakt, że należał on do tej formacji, nie jest w tym względzie wystarczający.

Inaczej jest w odniesieniu do stowarzyszenia, którego głównym zadaniem jest obrona godności i pamięci tej formacji wojskowej oraz jej członków. Zdaniem Trybunału stowarzyszenie to może wnieść powództwo do sądów państwa członkowskiego, w którym znajduje się centrum jego interesów, w celu dochodzenia **naprawienia całości poniesionych szkód**, w sytuacji gdy treści audiowizualne rozpowszechniane online dotyczą w szczególności tej

formacji i pozwalają na jej bezpośrednią identyfikację.

Ponadto Trybunał uściślił, że do sądów państwa członkowskiego mających jurysdykcję do rozpoznania jedynie szkody lub krzywdy doznanej na terytorium tego państwa można wnieść żądania mające na celu zarówno zadośćuczynienie za krzywdę, jak i zaprzestanie naruszania dóbr osobistych lub zapobieżenie temu naruszeniu, jeżeli żądania te ograniczają się do terytorium tego państwa członkowskiego. Natomiast sądy te nie mają jurysdykcji, aby nakazać skorygowanie informacji zamieszczonych online związanych z tym serialem.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

² W rozumieniu art. 5 pkt 3 [rozporządzenia Rady \(WE\) nr 44/2001](#) z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, który ma zastosowanie do postępowania przed sądami polskimi i który odpowiada art. 7 pkt 2 [rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) nr 1215/2012](#) z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.

³ Zdaniem Trybunału należy odróżnić transmisję telewizyjną w kilku państwach członkowskich od rozpowszechniania w Internecie. Opublikowanie treści w witrynie internetowej różni się bowiem co do zasady od rozpowszechniania na określonym terytorium środka przekazu, ponieważ ma ono w zasadzie na celu spowodowanie wszechobecności tych treści. Zasadniczo mogą one być przeglądane w tym samym momencie przez nieograniczoną liczbę użytkowników na całym świecie. Natomiast nadawanie w telewizji nie jest co do zasady dostępne w tym samym zakresie, lecz jest ograniczone terytorialnie, zawężone do strefy geograficznej odbioru sygnału telewizyjnego.

⁴ Innymi słowy – w okolicznościach sprawy, której dotyczą pytania prejudycjalne – w Polsce.

⁵ Innymi słowy – w okolicznościach sprawy, której dotyczą pytania prejudycjalne – w Niemczech.